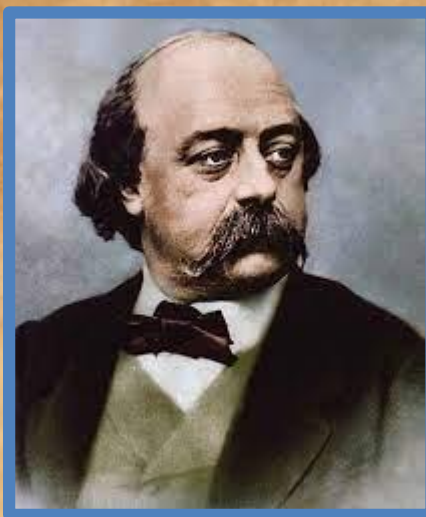
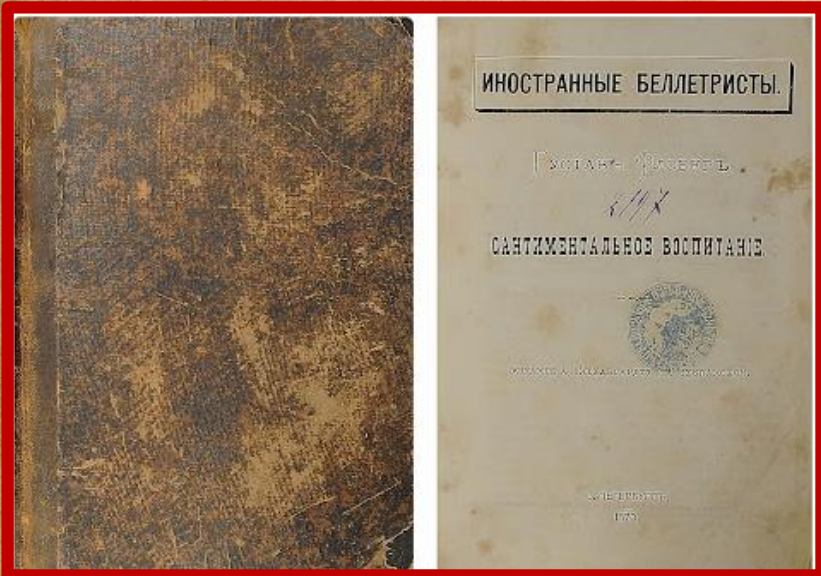

Історія перекладів Флобера

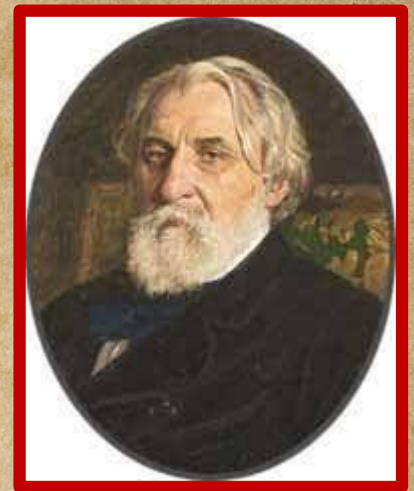

До 200-річчя від народження Гюстава
Флобера

“Сентиментальне виховання”
у перекладі Ганни Енгельгардт
з’явилося в 1873 році.

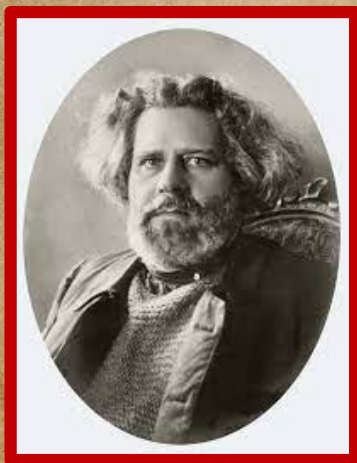
Ганна Миколаївна
Енгельгардт
(1835 – 1903)

Іван Сергійович
Тургенєв
(1818 -1883)

Іван Сергійович Тургенєв
переклав “Легенду про
Святого Юліана
Милосердного” та
“Іродіаду” в 1877 році.

На початку ХХ сторіччя “Легенду про Св. Юліана Милосердного” переклали Олександр Блок та Максиміліан Волошин.

Максиміліан
Олександрович
Волошин
(1877 – 1932)

Видання містить переклади
І. Тургенєва, О. Блока та
М. Волошина

Олександр
Олександрович
Блок
(1880 – 1921)

В 1910 році Анастасією
Миколаївною Чеботарев-
ською була перекладена
“Пані Боварі”.

Анастасія Миколаївна
Чеботаревська
(1876 -1921)

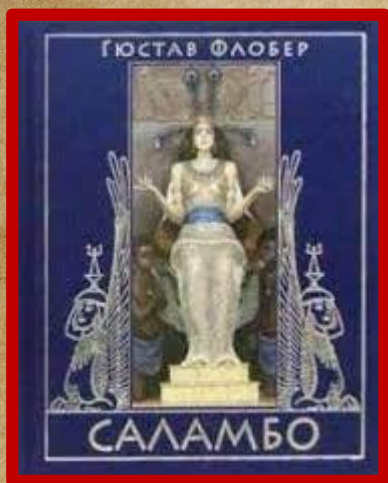

Олександр Ілліч Ромм
(1898 -1943)

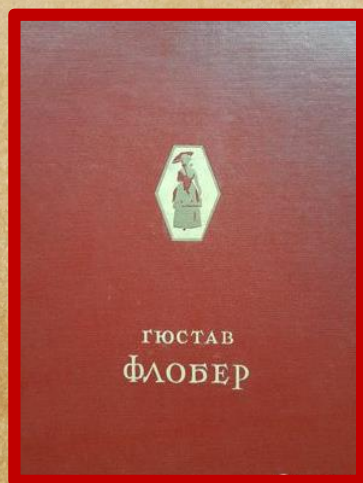

В 1935 році Олександром
Іллічем Роммом був
здійснений переклад “Пані
Боварі”, який багатьма
цінителями вважається
неперевершеним.

1947 року світ побачили одразу два нових переклади творів Флобера. Це були “Виховання почуттів” у перекладі Андрія Федорова та “Саламбо” у перекладі поета-символіста Миколи Мінського.

Сучасне видання
перекладу
М. Мінського

“Вибране” 1947 р
з першодруком
перекладу А.
Федорова

Микола
Максимович
Мінський
(1855 -1937)

Андрій
Венедиктович
Федоров
(1906 – 1997)

Нарешті, в 1956 році був вперше надрукований переклад “Пані Боварі” Миколи Михайловича Любімова, видатного російського перекладача, подарувавшего читачу зустріч з “Декамероном” Дж. Бокаччо, “Дон Кіхотом” Сервантеса, безсмертним романом Ф. Рабле, томами з епопеї “В пошуках втраченого часу” М. Пруста і багатьма шедеврами європейської прози.

Видання 1956 року

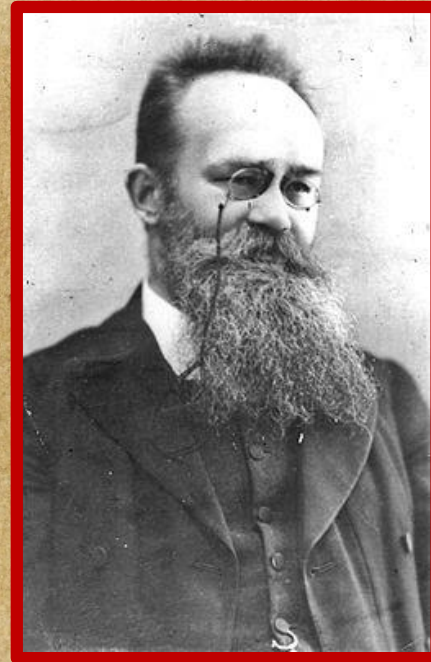
Микола Михайлович
Любімов
(1912 – 1992)

Мабуть, одним з перших перекладів Флобера українською мовою можна вважати переклад Василем Щуратом “Легенди про Святого Юліана Милосердного”, що побачив світ ще в 1891 році.

Василь Григорович Щурат (1871 – 1948) – український поет, літературознавець, перекладач.

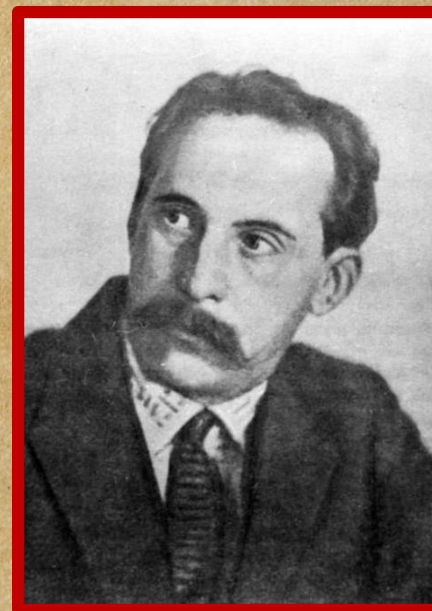
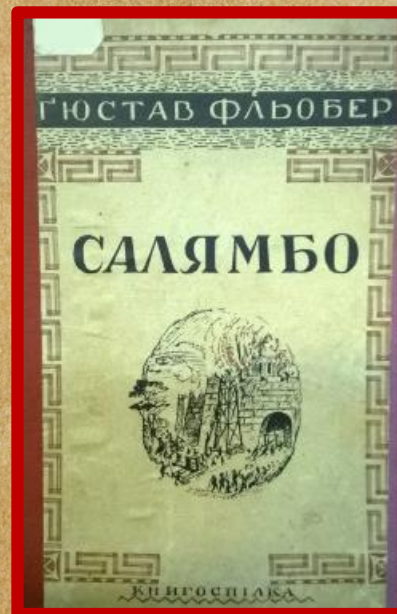
В 1902 році Михайло Грушевський переклав “Іродіаду”.

В 1924 році у спільному
україно-австрійському
видавництві “Чайка”
світ побачив переклад
“Салямбо”, що належав
Борисові Чорному.

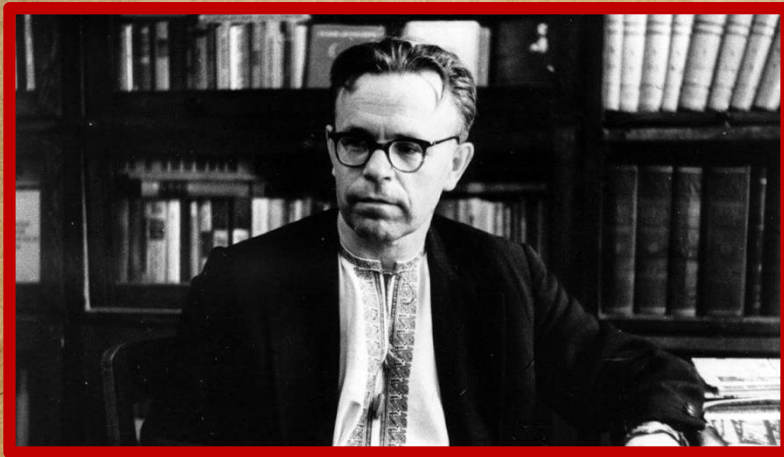

Видатний український
поет-неокласік та
геніальний перекладач
Максим Рильський у
1930 році оприлюднив
свій варіант перекладу
“Саламбо”.

Максим Тадейович
Рильський (1895 -1964)
видатний поет та
перекладач.
Перекладав Ж. Бедьє,
А.Міцкевича, О.Пушкіна

1955 року український читач отримав геніальний переклад Миколи Лукаша найвідомішого роману Флобера “Пані Боварі”.

Микола Олексійович Лукаш (1919 -1988) – видатний український перекладач, володів 26 мовами, переклав “Фауста” Гете, “Овечу криницю” та “Собаку на сіні” Лопе де Вега, “Декамерон” Бокаччо, “Бал в опері” Ю. Тувіма, лірику Бернса, Шіллера, Лорки, “Дон Кіхот” Сервантеса.

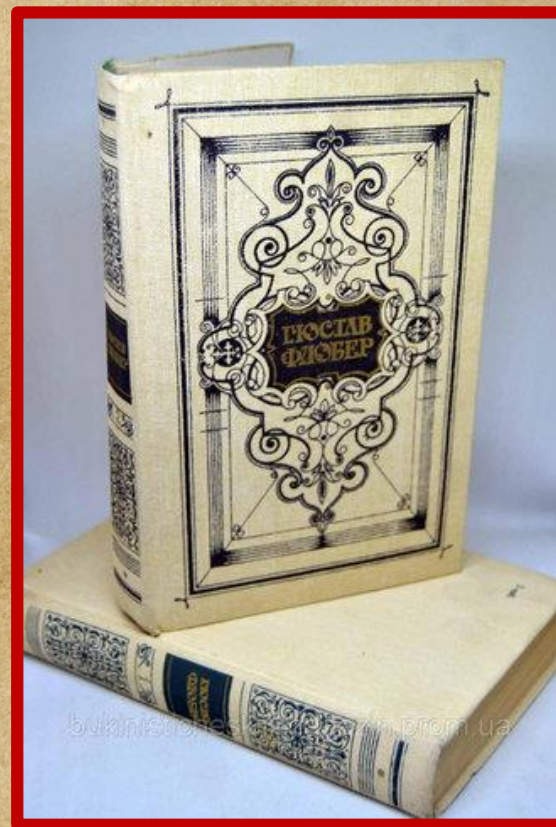

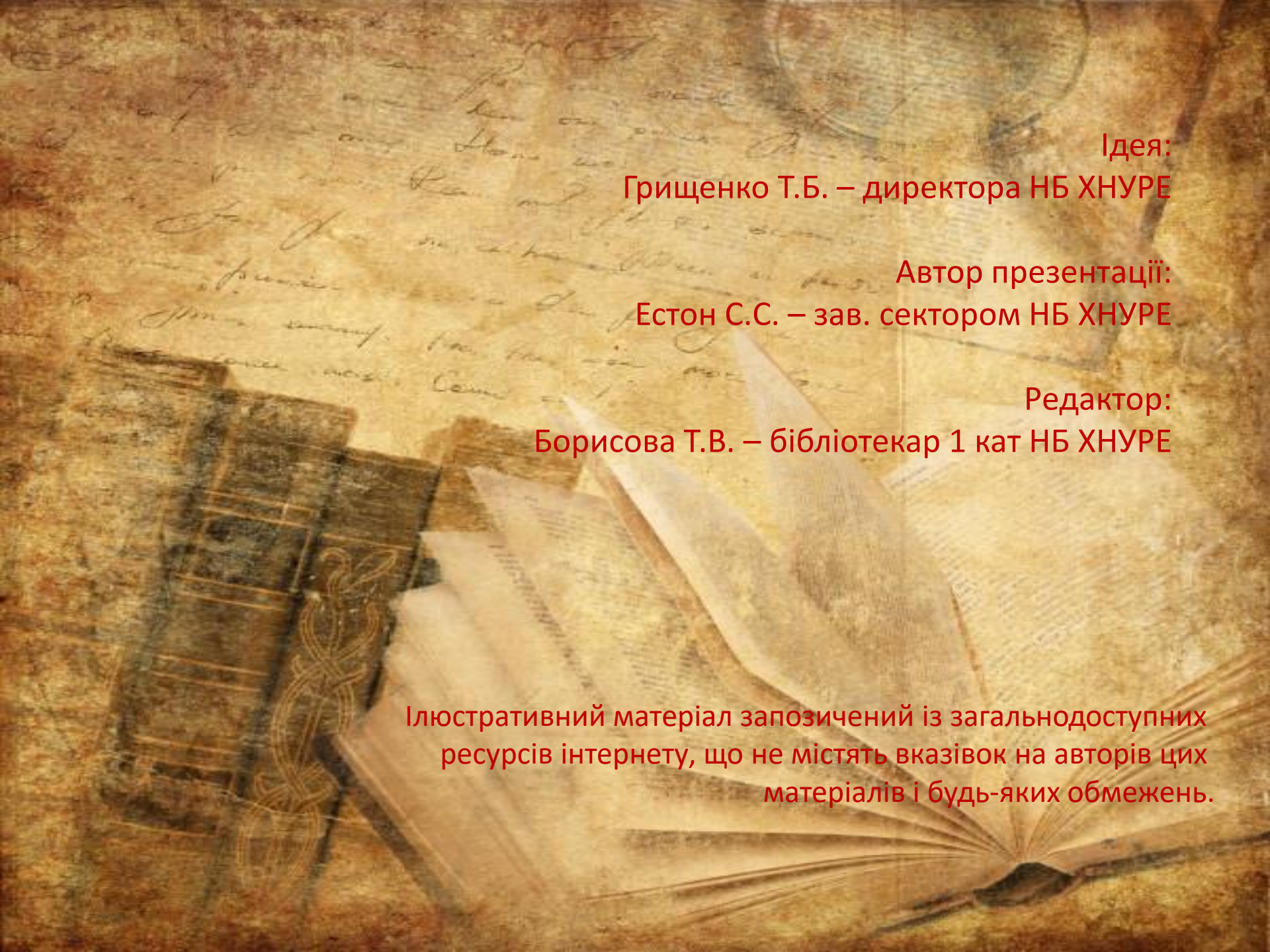
Видання лукашевого перекладу в “Бібліотеці світової літератури”.

В двотомному, найповнішому на сьогодні, зібранні творів Г.Флобера 1987 року побачили світ “Саламбо” і “Виховання почуттів” у перекладі Дмитра Паламарчука.

Дмитро Хомич Паламарчук (1914 - 1998) – переклав всі сонети Шекспіра, “Пармський монастир” Стендаля, “Втрачені ілюзії” Бальзака, твори Уелса, Франса. Моріака.

Ідея:
Грищенко Т.Б. – директора НБ ХНУРЕ

Автор презентації:
Естон С.С. – зав. сектором НБ ХНУРЕ

Редактор:
Борисова Т.В. – бібліотекар 1 кат НБ ХНУРЕ

Ілюстративний матеріал запозичений із загальнодоступних ресурсів інтернету, що не містять вказівок на авторів цих матеріалів і будь-яких обмежень.